

MUZYCZNA

BEZPŁATNY KWARTALNIK
PUBLICZNEJ SZKOŁY MUZYCZNEJ I STOPNIA W KOWALEWIE POMORSKIM
WWW.MUZYCZNA-KOWALEWO.PL

W BIEŻĄCYM NUMERZE:

Eddie Ate Dynamite. Good
Bye, Eddie! – CLIL w praktyce STR 2

Czy wiedzieliście, że...?
Johann Sebastian Bach STR 3

Wywiad z dr Ewą Witeczak STR 4

REMONT BUDYNKU PRZY UL. ODRODZENIA 5

Ruszyły przygotowania do remontu budynku przy ul. Odrodzenia 5 przeznaczonego przez władze Powiatu Golubsko-Dobrzyńskiego na szkołę muzyczną w Kowalewie Pomorskim. Prace remontowe w pierwszej kolejności odbędą się wewnątrz budynku. Po ich ukończeniu kontynuowana będzie renowacja elewacji oraz terenu przylegającego do budynku przy zachowaniu terenów zielonych i organizacji parkingu dla pracowników, rodziców uczniów.
KS

ZAPISY DO SZKOŁY MUZYCZNEJ NA ROK 2021/2022

Zapraszamy do zapisów do szkoły muzycznej. Nie wymagamy żadnego przygotowania muzycznego. Szkoła muzyczna ma za zadanie rozwijanie talentów muzycznych, które drzemią w większości dzieci i młodzieży. Podczas badania przydatności do szkoły muzycznej prosimy o zaśpiewanie krótkiego fragmentu piosenki wybranej przez kandydata oraz badamy poczucie rytmu, słuch muzyczny. NAUKA W NASZEJ SZKOLE JEST BEZPŁATNA. Dla naszych uczniów wypożyczamy również instrumenty. Szczegóły na stronie szkoły w zakładce REKRUTACJA.
www.muzyczna-kowalewo.pl

EDDIE ATE DYNAMITE. GOOD BYE, EDDIE! - CLIL W PRAKTYCE

MGR ZOFIA ZALEWSKA

CLIL (Content and Language Integrated Learning) to po polsku zintegrowane nauczanie przedmiotowo-językowe. Polega ono na jednoczesnym nauczaniu języka obcego i pozajęzykowej treści z innej dziedziny. CLIL stosowany jest w szkołach o profilach dwujęzycznych, podczas międzynarodowych szkoleń oraz w pewnym stopniu, jako element lekcji języka obcego. Pomimo ogromnego potencjału, jaki dostrzegam we włączeniu tej metody w lekcje gry na instrumencie, nie udało mi się znaleźć przykładów wykorzystania jej podczas tych zajęć. Poniżej przedstawiam kilka pomysłów na efektywne łączenie nauki języka angielskiego i gry na gitarze. Założenia i zasady działania CLIL opisałam w artykule *Gitara po angielsku?* opublikowanego w drugim numerze kwartalnika *Muzyczna*, dlatego w tym tekście skupię się na jego praktycznej stronie.

Cechą, która sprawia, że nauka gry na instrumencie wydaje się być idealną dziedziną do zastosowania CLIL jest jej element praktyczny. Celem lekcji jest sprawienie, aby cała wiedza przyswojona przez ucznia miała odzwierciedlenie w jego grze. Stwarza to różnorodność metod nauki, które nie znajdują zastosowania podczas zintegrowanego nauczania, w którym treścią będzie wiedza czysto teoretyczna.

Podczas lekcji, nauczyciel opisuje niemal wszystkie zagadnienia. Pierwsze zajęcia gitary mają na celu zapoznanie ucznia z instrumentem. Wskazywanie i nazywanie w języku angielskim poszczególnych jego części jest procesem, którego wynikiem będzie umiejętność rozróżniania odpowiednich elementów oraz poszerzenie słownictwa. Proste w swojej konstrukcji zdanie 'This is a key.' (To jest klucz.), połączone ze wskazaniem odpowiedniego elementu, zaznajomi ucznia z nazwą części gitary (klucza) oraz w naturalny sposób zapozna go z budową zdania twierdzącego. Wskazanie strun połączone z komunikatem 'These are strings.' (To są struny.) dodatkowo uwrażliwi ucznia na różnice w użyciu liczby mnogiej. W celu ułatwienia początkującemu gitarzyście zapamiętania nazw poszczególnych strun, możemy posłużyć się zdaniem: 'Eddie ate dynamite. Good bye, Eddie!' (Eddie zjadł dynamit. Żegnaj, Eddie!). To, z pozoru charakteryzujące się umiarkowanym poczuciem humoru, zdanie jest potężnym nośnikiem informacji:

- nazwy strun EADGBE (w krajach anglojęzycznych dźwięk H nazywa się B) - pierwsza litera każdego wyrazu to nazwa struny
- budowa zdania twierdzącego
- budowa zdania w czasie przeszłym Past Simple
- zwrot 'Do widzenia'.

Nieodłącznym elementem nauki gry jest demonstracja. Nauczyciel przedstawia prawidłowy sposób trzymania gitary, wydobycia dźwięku, frazowania. Nazywanie poszczególnych prezentowanych elementów wzbogaci zasób słownictwa oraz konstrukcji gramatycznych, rozumianych i używanych przez ucznia. Komunikat 'Play it louder.' (Zagraj głośniej.), połączony z melodią graną przez nauczyciela, będzie jasny i zrozumiały oraz przyczyni się do wzbogacenia słownictwa wychowanka. Demonstracja wydaje się być najbardziej efektywna w połączeniu ze słownym opisem. Wzajemnie się uzupełniają i ułatwiają zrozumienie komunikatów. W miarę postępów gitarowo-językowych ucznia, nauczyciel będzie prezentował coraz bardziej złożone przykłady, czemu towarzyszyć będzie odpowiednio dostosowane słownictwo.

Blisko połączona z demonstracją jest gestykulacja. Wskazanie ręką w dół połączone ze słowem 'lower' (niżej) może sygnalizować konieczność zagrania niższego dźwięku, grubszej struny lub potrzebę poluzowania jednej ze strun. Za pomocą gestów możemy przekazać komunikat zwolnienia, przyspieszenia, podkreślenia melodii oraz wiele innych. Gestykulacja, podobnie jak demonstracja, najlepiej współgra z opisem słownym.

Wyżej opisane sposoby efektywnego łączenia nauki angielskiego z grą na gitarze są zaledwie małym fragmentem ogromu możliwości, ograniczonego jedynie wyobraźnią nauczyciela. To właśnie wyobraźnia sprawia, że CLIL może stać się potężnym narzędziem edukacyjnym o nieskończonych kierunkach rozwoju.

CZY WIEDZIELIŚCIE, ŻE...?

MGR KAJA PAPIERSKA

Znane nazwisko, epoka, narodowość, twórczość. To dla nas podstawowe informacje dotyczące każdego znanego kompozytora. Te fakty, jakże istotne, nie zbliżają nas jednak tak mocno do postaci, jak ciekawostki z ich życia, odkryte po latach tajemnice, szokujące informacje.

Cykl artykułów Czy wiedzieliście, że...? ma na celu odkrycie przed czytelnikiem mniej znanych informacji dotyczących życia i twórczości kompozytorów, popularyzację mistrzów, oraz pobudzenie chęci eksploracji ich fascynującego biografii.

Jan Sebastian Bach (1685-1750)

narodowość: Niemiec

epoka: barok

zawód: kompozytor, kantor, organista, pedagog

najbardziej znane kompozycje: Wielka msza h – moll, Koncerty brandenburskie, Wariacje Goldbergowskie, Pasja wg. św. Mateusza, Toccata i fuga d-moll, Das Wohltemperierte Klavier, Aria na strunie G ze Suity orkiestrowej D-dur nr 3

ale czy wiedzieliście, że...

Miał trzy żony i dwadzieścioro dzieci – pięcioro z nich również zostało kompozytorami, jednak większość z nich miała negatywną opinię na temat twórczości ojca, uważając Jego muzykę za zbyt przestarzałą

Odnosił wielkie sukcesy pedagogiczne, jednak nie był lubiany w środowisku swoich uczniów. Znany był z ogromnej wybuchowości i braku cierpliwości. Ponoć jednego ze swych nieposkromionych uczniów miał za karę zrzucić z balkonu.

Był człowiekiem bardzo rozrywkowym, rubasznym, nieokrzesanym, lubił zabawę zakrapianą alkoholem, niejednokrotnie kończąca się bójką, co też nie wykluczało utożsamiać się mu z wielką religijnością.

Był wielkim koneserem kawy. Skomponował nawet na jej cześć utwór, kantatę o kawie.

Po nieudanej operacji oka 1,5 roku przed śmiercią stracił wzrok. Zmarł najprawdopodobniej na wylew lub udar.

Jego muzyka była długo nieznaną szerszej publiczności. Dopiero w XIX wieku odkrył ją i spopularyzował niemiecki kompozytor Felix Mendelssohn – Bartholdy.

W 1977 obok innych znanych kompozytorów utwory Bacha zostały nagrane na poręczny nośnik Golden Travel Voyager i wysłane sondą w przestrzeń kosmiczną w ramach programu Voyager, mającego na celu prezentację różnorodności kultury dźwięku na Ziemi dla obcych cywilizacji.

Źródło:

<https://zyciorisy.info/jan-sebastian-bach/>

<https://www.muzykotekaszkolna.pl/wiedza/kompozytorzy/bach-jan-sebastian-1685-1750>

<http://obliczaludzi.com/jan-sebastian-bach/>

WYWIAD Z...

dr Ewa Witczak, nauczycielka naszej szkoły w klasie wiolonczeli. Wiolonczelistka, gambistka. Absolwentka studiów magisterskich na 3 kierunkach: wiolonczela, wiolonczela barokowa, viola da gamba, doktor nauk muzycznych, wykładowca Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy,

Jak sama o sobie mówi: Uczę, więc jestem.

1. Jak się zaczęła Twoja przygoda z muzyką?

Początkowo grałam na gitarze w ognisku muzycznym. Jednak z biegiem czasu zaczęłam zadawać za dużo trudnych pytań i pani od gitary wysłała mnie do szkoły muzycznej w Łodzi. Nie wiedziałam co to jest wiolonczela, ale zakochałam się w niej bez pamięci od pierwszego usłyszenia i przygoda ta trwa po dziś.

2. Dlaczego grasz na tym instrumencie?

Wiolonczela ma niesamowite brzmienie zbliżone do ludzkiego głosu. Może grać głośno, śpiewnie, wesoło i smutno. Za pomocą jej dźwięku można wyczarować wiele wspaniałych emocji i wzruszeń. Poza tym jest to super wygodny instrument, bo gra się na nim na siedząco.

3. Kto z kompozytorów lub wykonawców miał lub ma na Ciebie największy wpływ w Twojej pracy artystycznej?

Jestem zakochana w muzyce barokowej. Gram w wielu zespołach i orkiestrach zajmujących się wykonawstwem muzyki dobrze poinformowanej historycznie. Jeżeli miałabym wybrać jednego kompozytora, to na pewno byłby to Jan Sebastian Bach. Niekwestionowany król epoki baroku. Napisał on cykl przepięknych 6 suit na wiolonczelę solo, które są taką kompozycją, która towarzyszy wykonawcy od początku do końca jego życia, nieustannie inspirując.

4. Co lubisz w pracy w szkole muzycznej?

Lubię pracę i rozmowy z młodymi ludźmi. Lubię słuchać tego, co mają do powiedzenia, pomagać w rozwiązaniu drobnych problemów oraz pokazywać im, jak muzyka może stać się sposobem na życie i na wyrażanie siebie w tym świecie.

5. Twoje najlepsze i najgorsze chwile związane z muzyką.

Najlepsze: kiedy widzę, że muzyka którą wykonuje wzrusza słuchaczy i po koncercie przychodzą do mojej garderoby podziękować mi i porozmawiać chwilę.
Najgorsze: kiedy mam dużo do grania i mało czasu na ćwiczenie. Uwierzcie mi, nawet dorośli nie przepadają za ćwiczeniem. Najlepiej, żeby utwory wchodziły same do głowy, ale na razie nikt tego jeszcze nie opatentował.

6. Jaki jest Twój przepis na sukces muzyczny lub efektywne ćwiczenie?

Mózg działa jak komputer i nie da się tego przeskoczyć. Trzeba ćwiczyć systematycznie i cały czas zmieniać sposoby, by głowa się nie nudziła. Na mnie najlepiej działa zmiana artykulacji: granie w różnych rytmach i smyczkowaniach, czy po prostu raz wolno, raz szybko. Z biegiem czasu każdy wykształca swój indywidualny sposób ćwiczenia, taki, który dla niego działa najlepiej. Dlatego polecam poszukać swojego, unikatowego, który działa na Ciebie!

7. Czy chciałabyś/chciałbyś wykonywać inny zawód obecnie i dlaczego?

Jako dziecko chciałam zostać chirurgiem i ratować ludzi, ale na moje i innych szczęście wyszło inaczej.

8. Jakie są Twoje pasje, hobby poza muzyką?

Uwielbiam chodzić po górach, leżeć na plaży w słończku, a ostatnio moja najświeższą pasją jest paralotniarstwo. Uwielbiam to poczucie wolności i przestrzeni, jakie odczuwa się w powietrzu! Polecam z całego serca jeśli ktoś jest wystarczająco odważny!

Bardzo dziękuję za wywiad, a czytelników zapraszamy do klasy wiolonczeli Pani dr Ewy Witczak

K.S.

ZPRASZAMY DO WSPÓLPRACY PRZY
REDAGOWANIU GAZETKI SZKOLNEJ.
INFO W SEKRETARIACIE SZKOŁY MUZYCZNEJ
PSM I ST W KOWALEWIE POM.
UL. ODRODZENIA 7

HUMOR MUZYCZNY

Po koncercie do kontrabasisty podchodzi narzeczona i pyta:

– Słuchaj, czemu oni tak szybko przebiegają na tych instrumentach, a ty cały czas trzymasz palec na jednym dźwięku?

– Widzisz, kochanie – odpowiada kontrabasista – bo oni wciąż jeszcze szukają, a ja już znalazłem.

– Jaki jest najbardziej drewniany interwał?

– D H.

– Co słyszy gitarzysta rockowy ubrany w garnitur?

– Czy oskarżony ma coś na swoją obronę?

Biejący nr przygotowali: K. Sypek, K. Papierska,
Z. Zalewska, E. Witczak

